

॥ ७ ॥ ८ ॥ वेण्वादयः फलिताएव न श्यतिकर्कटीचपरिणतगर्भानशयतीतिलोकप्रसिद्धं ॥ ९ ॥ विभीषणेन अयमदर्शनेन ॥ १० ॥ वयमिति सप्तदश अष्टौ कर्मणि न वशक्त्यादयश्च नित्यं संति येषु तानि सप्त दशानि नित्ययोगे मत्वर्थी योर्श आद्यच् तत्र कृषिर्वणिक् पथोदुर्गं सेतुः कुंजरबंधनं खन्याकरकरादानं शून्यानां च निवेशनं अष्टौ संधानकर्मणि नियुक्तानि मनोषिभिरितिकर्मण्येककोशवद्विकरं तथा प्रभुशक्तिर्मत्रशक्तिरुत्साहशक्तिः प्रभुसिद्धिर्मत्रसिद्धिरुत्साहसिद्धिः प्रभुदयोर्मत्रोदयउत्साहोदयः प्रभुत्वादीनां स्वरूपतः सामर्थ्यतः फलतश्च येषु नित्ययोग इत्यर्थः अनवमेषु अनीचेषु षड्भ्योगुणैः ल्यब्लोपेपंचमी षड्गुणान् प्राप्य पांडवेभ्योभ्यधिकाः ते च शौर्येते जइति यत्र युद्धे चाप्यपलायनं शौर्ये एवांतर्भूतमिति षडेव क्षत्रियकर्मणि तस्य गुणत्वेनोच्यंते संधिविग्रहया

महाबलं घोरतरं प्रवृद्धं जातं हरिं पर्वतकंदरेषु ॥ प्रसुप्तमुग्रं प्रपदेनं हंसियः क्रुद्धमायोत्स्यसि जिष्णुमुग्रं ॥ ७ ॥ कृष्णो रगौ तीक्ष्णमुखौ द्विजिह्वौ मत्तः पदाक्रामसि पुच्छदेशे ॥ यः पांडवाभ्यां पुरुषोत्तमाभ्यां जघन्यजाभ्यां प्रयुयुत्ससेत्वं ॥ ८ ॥ यथा च वेणुः कदलीनलोवाफलं त्यभावाय न भूतयेत् मनः ॥ तथैव मातैः परिरक्ष्यमाणा मादास्य सेक कर्कटकीव गर्भं ॥ ९ ॥ जयद्रथ उवाच जानामि कृष्णे विदितं मे तद्यथा विधास्ते न रदेव पुत्राः ॥ न त्वेव मे तेन विभीषणेन शक्या वयं त्रासयितुं त्वयाद्य ॥ १० ॥ वयं पुनः सप्तदशेषु कृष्णे कुलेषु सर्वेऽनवमेषु जाताः ॥ षड्भ्योगुणेभ्योभ्यधिका विहीनान् मन्यामहे द्रौपदि पांडुपुत्रान् ॥ ११ ॥ साक्षिप्रमातिष्ठ गजं रथं वानवाक्यमात्रेण वयं हि शक्याः ॥ आशंसवात्वं कृपणं वदंती सौवीरराजस्य पुनः प्रसादं ॥ १२ ॥ द्रौपद्युवाच महाबल किं त्विह दुर्बलेव सौवीरराजस्य मताहमस्मि ॥ नाहं प्रमाथादिह संप्रतीता सौवीरराजं कृपणं वदेयं ॥ १३ ॥ यस्या हि कृष्णौ पदवीं चरेतां समास्थिता वेकरथे समेतौ ॥ इन्द्रोपितां नापहरेत्कथं चिन्मनुष्यमात्रः रूपणः कुतो न्यः ॥ १४ ॥ यथाकिरीटी परवीरघाती निघ्न नृथस्यो द्विषतां मनांसि ॥ मंदंतरे त्वर्ध्वजिनीं प्रवेष्टा कक्षं दहन्नग्निरिवोष्णेषु ॥ १५ ॥ जनार्दनः सांघकदृष्णिवीरो मे हेष्वासाः केकयाश्चापि सर्वे ॥ एते हि सर्वे मम राजपुत्राः प्रहृष्टरूपाः पदवीं चरेयुः ॥ १६ ॥ मौर्वीं विस्तृष्टाः स्तनयिषु घोषागां डीवमुक्तास्त्वतिवेगवंतः ॥ हस्तं समाहत्य धनं जयस्य भीमाः शब्दं घोरतरं नदंति ॥ १७ ॥

नासनैर्द्वीभावाभ्यां स्तुगुणानीति शास्त्रोक्तानेह गृह्यते तेषां सर्वेषामुत्कर्षानाधायकत्वात् हीनबल एव संधिद्वेधादीनि इच्छति न प्रबल इति ॥ ११ ॥ शक्याः निवारितुमिति शेषः पुनरिति पांडवपराजयानंतरं वा इदानीमेव बालं मत्सदां आशंसप्रार्थय ॥ १२ ॥ प्रमाथात् नियहात् प्रतीता सा दरा प्रख्याता वा सभायां वल्गराशिप्रदानेन भगवदनुपहीतत्वात् प्रतीतः सादरे स्नाते त्वेदमिति मेदिनी ॥ १३ ॥ कृष्णौ वा सुदेवार्जुनौ पदवीं चरेतां अन्वेषणं कुरुत एवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ मंदंतरे मन्त्रिमित्तं प्रवेष्टा प्रकर्षेण वेष्टयिष्यति उष्णेषु निदायेषु ॥ १५ ॥ गांडीवमुक्ता इति सूचनात् शरा इति विशेष्यानि दर्शनेन दोषाय ॥ १७ ॥